

BALOGH LEVENTE

55

KÉRDÉS | VÁLASZ

ÉV

Copyright: Balogh Levente, 2024

Kiadja: Balogh Levente

www.baloghlevente.com

Schneller Béla, Értékeskönyvek

www.ertekeskonyvek.hu

Minden jog fenntartva.

A könyv – a szerző írásos jóváhagyása nélkül – sem egészében, sem részleteiben nem sokszorosítható vagy közölhető, semmilyen formátumban és értelemben, elektronikus vagy mechanikus úton, beleértve a nyilvános előadást vagy tanfolyamot, a hangoskönyvet, bármilyen internetes közlést, a fénymásolást, a rögzítést vagy az információrögzítés bármely formáját.

Szerkesztő: DD

Tördelő: BIRD

Korrektor: TA

Könyvborító-tervező: Mészáros Gabriella

Nyomtatta és kötötte: Promedia Nyomda Kft.

ISBN 978-615-6426-19-2

TARTALOM

Köszönetnyilvánítás 10

Gyerekkor

1. Milyen volt a gyerekkora?	12
2. Miért épp ezeket a tanulmányokat választotta?	18
3. Volt-e, van-e példaképe?	24
4. Mi volt életének a legnehezebb része?	29
5. Min változtatna, ha visszautazhatna az időben?	34

Család

6. Milyen értékeket tanult a szüleitől?	40
7. Milyen értékeket ad át a gyermekeinek?	44
8. Ha valaki nem megfelelő családi háttérrel indít, hogyan tudja az értékeket a későbbiekben elsajátítani?	48
9. Mi a titka egy családi vállalkozás sikerességének?	52
10. Hallgat-e az anyukája véleményére?	57

Munka

11. Hol volt a legelső munkahelye?	64
12. Hogyan áll össze egy sikeres vállalkozó napja?	68
13. Mi volt a kedvenc munkaterülete az élete során?	73
14. Mi volt a legjobb üzleti döntése?	77
15. Mi volt a legrosszabb üzleti döntése?	80

A Szentkirályi ásványvíz

16. Miért pont a Szentkirályi ásványvíz lett a választott út?	84
17. Édesapjával együtt, vagy nélküle működött jobban az ásványvízipar?	89
18. Hogyan lehet egy vizet jól reklámozni?	93
19. Mi a maximum, amit ki lehet hozni az ásványvízbizniszből?	97
20. Milyen a kapcsolata az olasz üzlettársával?	99

Sport

21. Mióta sportol?	102
22. Milyen szerepet foglal el a sport a jelenlegi életében?	108
23. Mit tanított Önnek a sport?	113
24. Születtek maradandó barátságai a sportnak köszönhetően?	118

25. Milyen sportokat próbálna ki az eddigieken kívül?	122
---	-----

Hobbi

26. Mit csinál legszívesebben szabadidejében?	126
27. Mit jelentenek Önnek a lovai?	130
28. Mióta vezet hajót?	134
29. Melyek a legemlékezetesebb dátumok az életében?	139
30. Elcserélné-e az életét egy átlagember életével?	144

Barátok

31. Vannak-e érdek nélküli, igaz barátai?	150
32. Érdemes tudatosan megválasztani a barátokat?	154
33. Ön többször cserélte már le a baráti körét?	156
34. Mennyire férnek bele a baráti összejövetelek egy elfoglalt üzletember életébe?	159
35. Ha őszintén belegondol, boldog-e most?	163

Tv-szereplések

36. Miért fogadta el a Cápák között felkérését?	168
37. Milyen vállalkozásokba fektetne be szívesen?	173
38. Ön hogyan lett jó befektető?	177

39. Az álommeló című reality műsor hogyan fér bele egy elfoglalt üzletember életébe? 180
40. Mi a legjobb dolog, amit a tv-szereplés adott? 185

Pénz

41. Mit jelent Önnek a pénz? 190
42. Mi a véleménye arról, hogy dollármilliomos tizen-huszonéves gyerekek lettek a mai fiatalok példaképei? 194
43. Mibe fekteti legszívesebben a pénzét? 199
44. Mennyi pénzzel elégedne meg? 202
45. Ha a jövő héttől Ön lenne a miniszterelnök, min változtatna? 204

Legnagyobb büszkeségek

46. Milyen területeken szokott jótékonykodni? 212
47. Milyen díjakra, kitüntetésekre a legbüszkébb? 216
48. Mi a jelenlegi szerelemprojektje? 219
49. A kávébiznisz is egy sikertörténetnek ígérkezik? 224
50. Mire a legeslegbüszkébb az 55 évéből? 226

Közönségkérdések

51. Mi volt a legnagyobb akadály, amibe a vállalkozásai során ütközött? 230

52. Van olyan típusú vállalkozás, amibe nem fektetne be? Miért? 232
53. Elérni volt nehezebb a csúcst, vagy fent maradni? 236
54. Volt-e olyan fordulópont az életében, ami mindent megváltoztatott? 240
55. Ön szerint mi a sikere igazi titka? 245

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Köszönöm a magyar fogyasztóimnak, hogy hűséges társaim voltak abban, hogy Magyarországon egy hazai termék legendává váljon, s azt, hogy kitartottak mellettem a rögös úton.

Valamint azoknak is köszönöm, akik néha megnehezítették a dolgom, mert ezáltal is erősebbé válhattam és a realitások talaján tudtam maradni.

1.

Milyen volt a gyerekkora?

A szüleim mindketten budapestiek voltak. Édesapám ösztöndíjat nyert a Műegyetemen, majd a Közép-Magyarországi Pincegazdasághoz került Kecskemétre, vegyészmérnöknek. Szolgálati lakást is kapott, a nővérem és én már ott születtünk. Nagyon szerencsésnek tartom magam, és hálás vagyok a szüleimnek azért a kiegyensúlyozott és békés légkörért, melyre egész gyermekkoromban támaszkodhattam, ez meghatározta későbbi életem érzelmi stabilitását. Sokszor elgondolkodom azon, mivé váltam volna, ha nem ilyen háttérrel nőök fel. Hihetetlenül hangzik, de édesapám és édesanyám között soha egy veszekedés, kiabálás, vagy akár hangos szóváltás nem esett – persze talán csak ügyeltek rá, hogy én ne halljam, mindenestre jó visszagondolni ezekre az

időkre. Édesapám volt a legfőbb példaképem, már egészen kicsi koromtól nagyon jó, harmonikus kapcsolatunk volt. Pedig őszintén bevallhatom, nem volt mindig könnyű dolguk velem...

Hiperaktív gyerekként folyton sebek virítottak a térdeimen, a sport már ötévesen a mindennapjaim részévé vált. Egy kísérleti birkózóóvodába íratlak be, s az egyik csoporttársam apukája – nekünk csak Sanyi bácsi – volt a kecskeméti birkózóedző, aki minden testnevelésórán átvitt minket birkózni. Hamar kiderült, hogy igen jó érzékem van a küzdősportokhoz, ennek köszönhetően már hatévesen cselgáncsedzésekre hordott édesapám. Akkoriban legfőképp erről szólt az életem, de azért akadt hely másnak is. Rengeteget fociztam a barátaimmal, akikkel elválaszthatatlanok voltunk. Rúgtuk a labdát, amikor csak lehetett: iskola előtt, órák között a szünetekben, csapatot alapítottunk, kirándulni jártunk. Ezeket az éveimet kitöltötte az, hogy megéltem, milyen igazán gyereknek lenni. Nem rohant még az élet annyira, mint ma, nem kellett állandóan kapaszkodni. Persze felnőtt fejjel visszatekintve látszik, hogy igencsak gyorsult már az a szekér – jobban, mint korábban bármikor –, de nem futott még ki az évszázados nyomból. Nem volt téma,

hogy kinek milyen cipő van a lábán, mindenki Tisza cipőt hordott. A lányoknak piros melegítője volt, a fiúknak kék, mi Daciával jártunk, a szomszédok Ladával. Ami az akkori rendszer hátránya volt, egyben az egyszerűségét is adta: nyugodtan, elágazások nélküli mederben folytak a hétköznapok. Nem éltünk gazdagságban, nem hullott az ölembe semmi. Volt idejük beérni a vágyaknak, és ez értékkel ruházott fel minden apró beteljesülést. Emlékszem, akkoriban a családoknál egymás ruháit örökölték meg a gyerekek, így értelemszerűen én a nővéremét. Még most is nevetnem kell, amikor elképzelem magam szőke fürtjeimmel a tűzpiros tornadresszben, melyben megnyertem egy iskolai bajnokságot. A versenybíró ezekkel a szavakkal zárta az eredményhirdetést: „Az aranyérmet pedig nagy meglepetésre a kislány kapja.”

Az időm egyre nagyobb részét tették ki a tréningek, a nyarakat rendszerint edzőtáborokban töltöttem, így alig voltam otthon. Hiányoztak a szüleim, a vasárnapi közös ebédek, édesanyám ölelése. De aztán gyorsan jöttek a sikerek, és ez – hozzáadódva a kiegyensúlyozott családi háttérhez – egyfajta megfizethetetlen magabiztosságot hozott. Tudtam, mi a célom, és ez a tudatosság átszötte a gyermekkoroamat, melynek középpontjába a cselgáncs

került. Édesapám élvezte az elért sikereimet, büszke volt rám. Hálát adok a szüleimnek, hiszen az ő támogatásuk nélkül nem válhattam volna azzá, aki most vagyok.

Nekik köszönhetem, hogy a sport jellemalakító folyamatai már kiskoromban elkezdtek formálni, dörzsölve-csiszolva, s édesapám példaképként vezetett át ezeken az éveken, megtanított arra a szemléletmódra, hogy sose adjam fel – ami később rendkívül hasznosnak bizonyult. Azt hiszem, ő már gyermekként is látta bennem és a nővéremben azokat a távlatokat, melyeket végül mindketten megéltünk, befutottunk. Úgy tíz évvel ezelőtt a nővérem születésnapjára összegyűlt a család. Előkerültek a rég nem látott, távoli rokonok is, köztük az egyik nagynéném, aki odajött hozzám, és elmesélt nekem egy történetet: Olyan hatéves lehettem, egy alkalommal ebéd után édesapám épp simogatta a fejem, amikor az egyik rokon megkérdezte tőle: „Sanyika, mik lesznek a gyerekekből?” Ő ránk pillantott, és gondolkodás nélkül válaszolt: „Hát az Emsike nagyon okos, ő egy művelt, sokdiplomás szakember lesz.” Majd rám nézett, s miközben tovább simogatta a fejem, azt válaszolta: „A Levike meg milliomos lesz.” Bár én nem emlékszem erre a jelenetre, de ahányszor elképzelem, mindig mosolygok rajta. Azért meséltem el ezt,

mert a családi háttér, a gyermekekbe vetett hit és bizalom sokszor teremtőerővel bír. Visszatekintve értem meg – akkor nem voltam ennek tudatában –, hogy édesapám e bizonyossága mennyit segített életem során a céljaim elérésében.

Már gyerekként is másban láttam a lényegét, más inspirált, mint a többiek. A könyvek, melyeket olvastam, lépcsőkként segítették a fejlődésem. Emlékszem, milyen nagy hatással volt rám Rónaszegi Miklóstól *A genovai fogoly* című könyv, a mai napig az egyik kedvencem. Sokáig nem tudtam, ki volt Marco Polo, de ebből a kötetből rengeteget megtudtam róla. Nem a kardforgatásra, a csatározásokra gondolok, hanem a kereskedelmi folyosók létrehozására a Távols-Kelet és Európa között, a sok termékre, melyeket addig nem is ismertek itt, és neki köszönhető, hogy megjelentek a piacon. Engem az érdekelt, mibe csomagolták az árut, hogy rakták fel a hajóra és hasonlók, vagyis már akkor, gyerekként kialakult az inspirációm a kereskedelem felé. Máshogy értelmeztem egy könyv vagy egy film mondanivalóját, mint az olvasók, vagy akár a szerző. Ha jobban belegondolunk, ugyanazok az összetevők mozgatták a kereskedelem szálait ezekben a történetekben, mint ma, csak máshog

hívták a résztvevőket, én pedig párhuzamot vontam közöttük. Ez a gyerekkori vonzalom nem változott, máig a hasonló témájú filmeket szeretem, mint például a *Coco Chanel*. Mindezek ellenére gyerekként még nem akartam vállalkozó lenni. Az én álmom az volt, hogy egy nap olimpiai bajnok legyek, a dobogó legfelső fokán, a világ legjobbjaként.